

Overweging Palmzondag

Vrede is een van de grote thema's van het Lucas-evangelie. 'Eer aan God in den hoge en op aarde vrede onder de mensen in wie Hij welbehagen heeft.' verkondigt de engel in het kerstverhaal.

Ook nu klinkt weer de oproep tot vrede maar wordt er gesproken over vrede in de hemel.

We weten allemaal uit eigen ervaring hoe kwetsbaar vrede is. Nabij en veraf. En hoe moeilijk het is om vrede weer te herstellen. De vredesbesprekingen over Israël/Palestina en de Oekraïne maken dat denk ik voldoende duidelijk.

Jezus als vredevorst biedt ons geen oplossingen of recepten. Dat wat hij in woord en daad verkondigt is eng verbonden aan zijn persoon en zijn tijd. Maar hoe zeer hij zich ook voor vrede heeft ingezet, niet vergeten mag worden dat hij de confrontatie niet uit de weggegaan is. Niet om de confrontatie zelf maar om valse beweegredenen en valse vroomheid te ontmaskeren.

We hebben zojuist gehoord dat Jezus op een glorievolle wijze de stad Jeruzalem binnentrekt als een koning die feestelijk en met pracht en praal wordt onthaald in de hoofdstad van zijn rijk. Hij doet dat echter op een veulen en uit het Marcus evangelie weten we dat het een ezelsveulen was.

Om recht te doen aan zijn waardigheid hoorde een koning echter op een paard te rijden. Jezus schijnt daarmee te zeggen: wie vrede wil moet over een zelfbewuste houding beschikken maar moet ook de andere partij ontmoeten op ooghoogte en niet vanuit de hoogte.

“Als iemand achter Mij aan wil komen, laat hij dan met zichzelf breken, zijn kruis opnemen en Mij volgen” (Mc 8, 34). Voor Jezus betekent koningschap dienstbaarheid en dit geldt ook voor zijn volgelingen.

Pater Luc Janssens o.carm.